

Otevřená nebesa

Otevřená nebesa

Sestry a bratři,

možná ještě někdo z vás má v obýváku na zdi nějaký obrázek bratra Bureše. Byl to předválečný důstojník Armády spásy, metodistický farář, který rád lidi obdarovával svými olejomalbami. Že obrázek pochází právě od něho, poznáte docela snadno. Obvykle je to romantická krajina se skromnou chaloupkou v pozadí a především s dramatickou oblohou. Mezi mraky je vždycky průrva odkud vyzařují zlatavě jasné sluneční paprsky. Po straně pak nesmí chybět nějaký ten biblický verš. Dodnes, když se na obloze objeví podobná scénérie, vždycky mám nutkání upozornit všechny kolem: „Honem se pojďte podívat! To je „burešovina“, co?“

Obraz B. Bureše z roku 1974

V Bibli je pár míst, kde se otevřená nebe zmiňuje. Jedno z nich je zrovna text, který připadá na dnešní neděli (Marek 1,9-12). Pojednává o tom, jak se Ježíš nechal pokřtít. Ve chvíli, kdy vystupoval z Jordánu, nebe se „burešovsky“ rozevřelo a Ježíš viděl, jak na něj sestupuje Svatý Duch. Současně mu hlas z té nebeské průrvy sdělil, že je milovaným a vyvoleným Božím Synem.

Jestli to zaslechl ještě někdo kromě Ježíše, pak měl určitě jasno. Ze svatých písem tenkrát každý věděl, že Boží Syn rovná se Mesiáš rovná se Spasitel, tedy zachránce celého světa. Jestli to zaslechli lidé kolem, pak jim muselo dojít, že tady se lámou dějiny a svět už nikdy nebude stejný jako dřív. Vlastně přesně tohle nám chce evangelista Marek sdělit. Že se lámou dějiny a že ten, kdo chce vidět, vidí, a kdo chce slyšet, slyší. A nad každým, kdo se s Ježíšem ztotožní v jeho poslání zachránit svět, se rovněž rozevrou nebesa a dostane dávku Boží energie a stane se součástí velké Boží rodiny. Koneckonců, proto ke křesťanské víře dodnes patří křest, obřad, při němž se lámou dějiny, sestupuje Boží Duch a utváří se církev aneb „Boží spolek pro záchranu světa“.

Jenže ouha! Stejně jako v jiných oblastech, tak i tady my lidé dokážeme všechno zkazit. Namísto

skromné a pracovité „neziskovky“ připomínají církve dost často sebestředné spolky na uspokojování tak zvaných duchovních potřeb svých členů. Někdy jde jednoduše o moc, vliv a prestiž, jindy se zase dostanou navrch různé konspirační teorie o brzké zkáze světa a evakuaci těch správně věřících do nebe.

Nu což, přece se nebudem trápit stavem církví, když jsme dostali za úkol trápit se rovnou stavem světa. O záchranu světa jde především. Jenže jak na to? Jak světu pomoci z marazmu pandemie, populismu, nenávisti, konspirací, změny klimatu?

No po Ježíšovsku, samozřejmě. Hned po křtu Duch Ježíše vyvedl na poušť, kde ho pokoušel ďábel.

Nejinak tomu je s těmi, kdo se přihlásí do „Boží neziskovky“. Boj za záchranu světa začíná tam, kde bychom nejraději nebyli. V místech, kde lidé umírají na Covid. V pustinách, kde jsou lež a nenávist základním dorozumívacím prostředkem. Na poušti naší sebevědomé civilizace, která si už po léta ďábelsky topí pod vlastním kotlem. Záchrana světa začíná právě na poušti. A nebudem tam určitě sami, je tam už dávno spousta dalších andělů.

Sestry a bratři, myslím na vás, modlím se za vás a těším se na shledanou!

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích